

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiæ Augustæ Scriptores VI

Ælius Spartianus. Vulc. Gallicanus. Julius Capitolinus. Trebell. Pollio. Ælius Lampridius. Flavius Vopiscus

Spartianus, Aelius

Lugduni Batavorum, 1671

De Herode, XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51232](#)

DE HERODE, XV.

16 **H**ERODES non Zenobia matre, sed priore uxore genitus, cum patre accepit imperium, homo omnium delicatissimus, & prorsus Orientalis & Græcæ luxuriæ, cui erant ⁴ sigillata tentoria, & au-

rati

1 **D**e HERODE. HERODES.] De lendus titulus, de HERODE. & legendum: HERODES. Non Zenobia matre, sed priore uxore genitus. rationem ante diximus.

2 **E**t Græcæ luxuriæ.] Et Græcæ luxuria. sic Græcia terra Agellio: & Gallia mulieres Sallustio, & similia jamdum doctis notata.

CASAUBONUS.

4 **S**igillata tentoria & aurati papiliones.] T̄s σεγίνοντας ομηριτάς, κ̄ αύτις τὰς σκληρὰς κεχευσθέρας. quare addat & omnia Persica. declarant quæ de luxu Persarum regum, in ornatū papilionum, & reliqua vita, narrant & Athenæus & alii.

SALMASIUS.

3 **C**ui erant sigillata tentoria & aurati papiliones.] Sigillata tentoria exponi heic video ομηριτάς & σεγίνοντάς. sed non probo. ego ζωδιατ̄s interpretor. aliud ζωδιών, aliud ομηριτ̄. aliud sigillatum, aliud clavatum in vestibus. clavum auri aut purpuræ qui vesti adsui solet Græci σημεῖον & ομηριόν appellant. Glossæ. clavis, ομηριόν, clavare, πορφυρῶσθαι. clavi purpurei vel aurei figuram non aliam expriment quæ veri clavi, unde & nominantur. ἥλιος etiam Græci vocantur. unde ἥλιος vestis purpura clavata, id est εὐπόρεφυρος. nam clavus nihil aliud erat quam πορφύρας σὺν φασθρῷ. Glossæ: clavis, πορφύρας οφασθρόν. & rotundis autem & quadratis quibusdam figuris ex auro vel purpura vestes intexebant. tesseras voca-

bant & tabulas, & oculos & orbiculos. Græci κύρρες, σφραγίδας, κίρρες, φολδας. barbaro-Græci πολύτε, πολύτια. de quibus ad Vopiscum. clavi nomine illa omnia Latini comprehendebant, ut Græci ομηριόν dicebant purpuram intextam vesti, ad textamq; omnem, qualis qualis figura esset. ομηριά igitur sunt clavi. sigilla vero sunt ζωδια, hoc est figura vel hominum vel bestiarum auto vel purpura expressa. hinc ζωδιον sigillata. ζωδιατ̄s ζεταν Hesychio, signata tunica. Glossæ: sigillum, αἴρειν. επον, ζωδιον. unde sigillatus ζωδιονιός. aliae Glossæ: ζωδιατ̄s, signatus. perperam hodie legitur, ζωδιαγή, quod series literarum falso esse ostendit. vel a sigillata Athanasio in Leone tertio: & vel a holoserica majora sigillata habentia periclysin & crucem de blatin. vestis sigillata apud eundem in Paschali, enim vero in iam dicto altari obstat vestem albam sigillatum cum roscis habentem in medio crucem. idem in Leone quarto: necnon & in oratorio sancti Leonis Pontificis intra Ecclesiam beati Petri Apostoli fecit vestem sericam albam sigillatam cum gammadiis. sic & eidem, camisia sigillata alicubi. sigillata serice, C. Theod. de scenicis, l. xi. nulla mima gemmis, nulla sigillatis sericis, aut textis utatur auratis. hujusmodi sigilla in vestibus, quæ inde sigillata, εἰδὼλα vocat Asterius loco jam supra à nobis relato: τὸν αἰθέλων καὶ μυεῖον εἰδώλοις πεποικιλθέου φιλοτεχνίαις θῦται. Ammianus, species animalium multiformes: ut longioris fimbriæ tunica perspi-

rati papiliones, & omnia Persica. ¹ Denique ingenio ejus usus Odenatus quicquid concubinarum regalium, quicquid divitiarum gemmarumque cepit, eidem tradidit, paternæ indulgentiæ affectione permotus. ² Et erat circa illum Zenobia novercali animo: ³ qua re commendabiliorem patri eum fecerat: neque plura sunt quæ de Herode dicantur.

DE MÆONIO, XVI.

HIC consobrinus Odenati fuit: ⁴ necnulla re alia du-
ctus nisi damnabili invidia, imperatorem opti-
mum

perspicua luceant varietate liciorum effi-
gias in species animalium multiformes.
Ζωτὸς & ζωδιωτὸς idem erat.
Pollux: ὁ δὲ κατάτικτος χετῶν ἐστὶν ὁ
ἴζωρ ζῷα ἡ ἀνθηναῖος φασμός. καὶ ζωω-
τος ἡ γένεται σκαλεῖτο καὶ ζωδιωτός.
sic bellantium, & sigillatum idem etiam
fuerit.

¹ Denique ingenio ejus usus.] Aures
meas ξύνει hæc locutio. ingenio alicuius
ut pro ingenio obsequi, & morem
getere. nemo tamen queat elegan-
tem esse negare & mere Latinam. sic
ut uero dicitur, qui sese fori cursu, ut
loquimur, accommodat, & secundum
annonam fori, prout vialis aut cara est,
aut merces suas proponit, aut retrahit.
sic ut regibus dixit Horatius pro
regibus obsequi, & eorum voluntati
secundas agere, in illis notissimis ver-
sibus:

Si pranderet olus patienter, regibus uti.
Nollet Arisippus. si sciret regibus uti,
Festidiret olus qui me notat —

idem alibi:

Vtere Pompejo Grospho, & si quid pe-
tet ultra

Defer. —

ubi mandat amico suo, ut Pompejo
Grospho utatur, hoc est operam illi
suam commodet, eumque, quibus
poterit rebus, adjuvet. sic apud Co-
micam, ut si se aliquis dicitur qui ge-

nio suo indulget, animoque obsequi-
tur.

Es, bibe, animo obsequere mecum, atque
onera te hilaritudine:
Liber & sues, liber sum, ego mentis
volo libere.

neque aliter puto accipendum apud
eumdem Plautum Captivis scen. iv.
act. iv.

Dicam ut penum sibi aliud ornet, signi-
dem sese uti volet.

hoc est, siquidem volet aliquando
genio suo indulgere, censeo illi a-
liud penum querendum parandum
que. nam parasitus totum carnarium
deturbaverat, & aulas, & calices con-
fregerat, & cellas omnes refregerat,
& omnia denique, quæ ad genium le-
pide curandum valent, conturbave-
rat. hæc vulgo male accipiunt inter-
pretes, cum sarcinosis illis commen-
tariis. ita eleganter hoc loco Trebel-
lius scribit, Odenatum patrem filii
delicati ingenio usum, omnia quæ fa-
cerent ad ejus delicias adjuvandas,
sedulo conquisivisse.

² Et erat circa illum Zenobia novercali
animo.] Sed erat circa illum Zenobia no-
vercali animo.

CASAUBONUS.

³ Qua re commendab.] Vel sic scri-
bendum, vel quæ res. non ut vulgo.

⁴ Necnulla re alia ductus nisi damnabili:

inv.